

Decizia nr.54 emisă de DGFP Hunedoara în anul 2005

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată asupra contestației formulate de **societatea comercială X** privind măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice a județului Hunedoara - Activitatea de control financiar fiscal, prin DECIZIA DE IMPUNERE privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, privind taxa de 2% dăunătoare sănătății și accesoriile aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.176 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Văzând că în speța sunt întrunite condițiile prevăzute de art.174 și art.178 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este competentă să soluționeze cauza.

I. Prin contestație, societatea comercială X, susține următoarele:

Datorită interpretării eronate a aplicării prevederilor art.3.1 din Ordonanța Guvernului nr.22/1992, societatea nu a înregistrat și nu a achitat bugetului sumele datorate, respectiv taxa de 2% asupra adaosului comercial la tutun și alcool, motiv pentru care nu a sesizat greșelile făcute de operatorii pe calculator, fiind cuprinse și alte produse nesupuse taxei.

Din această cauză, organul de control a determinat sumele datorate în baza unor date puse la dispoziție și stabilite în mod eronat în centralizatoarele recepțiilor de mărfuri.

Greșelile de operare au fost sesizate după primirea deciziei de impunere, când au fost observate sumele mari de plată pentru trim.IV, perioadă în care nu s-au mai făcut aprovizionări cu articole de tutun și băuturi alcoolice.

Pentru stabilirea corectă a sumelor datorate, au fost verificate datele înscrise în centralizatoare referitoare la adosul comercial, rezultând o diferență nedatorată.

II. Organele de control ale Direcției generale a finanțelor publice a județului Hunedoara-Activitatea de control financiar fiscal, au consemnat următoarele:

Cu privire la determinarea, înregistrarea în evidența contabilă și plata taxei asupra activităților dăunătoare sănătății, deși în centralizatoarele recepțiilor de mărfuri este reflectat adaosul aferent băuturilor alcoolice, societatea nu a determinat, înregistrat și achitat la bugetul de stat taxa de 2% prevăzută de art.3.1 din Ordonanța Guvernului nr.22/1992 așa cum a fost modificat prin Legea nr.467/2002.

Urmare controlului s-a determinat o taxă asupra activităților dăunătoare sănătății accesorii aferente.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate, se rețin următoarele:

Referitor la taxa de 2% dăunătoare sănătății aplicată asupra adaosului comercial aferent băuturilor alcoolice, produselor din tutun și a accesoriilor aferente, cauza supusă soluționării este dacă taxa asupra activităților dăunătoare sănătății a fost determinată corect, în condițiile în care baza de calcul cuprinde și produse care nu fac obiectul Ordonanței Guvernului nr.22/1992, privind finanțarea ocrotirii sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

In fapt, așa cum susține și contestatoarea, în evidența contabilă a societății, nu s-a determinat, înregistrat și achitat bugetului de stat taxa asupra activităților dăunătoare sănătății, respectiv taxa de 2% din adaosul comercial practicat la comercializarea produselor din tutun, țigări și de băuturi alcoolice.

Prevederile art.1 și art.3¹ din Ordonanța Guvernului nr.22/1992 privind finanțarea ocrotirii sănătății, stipulează:

ART.1 “ Sănătatea publică este finanțată din următoarele surse:

d) taxe asupra activităților dăunătoare sănătății.!”

ART.3¹ “ Taxele prevăzute la art.1 lit.d) se suportă de către:

b) persoanele juridice care realizează venituri din producția de produse din tutun, de țigări și de băuturi alcoolice, în cotă de 2% din veniturile obținute după deducerea accizelor și a taxei pe valoarea adăugată; comercianții care realizează venituri din vânzarea acestor produse datorează o cotă de 2% din adaosul comercial practicat la aceste produse;”

În timpul controlului, prin aplicarea cotei de 2% asupra adaosului comercial aferent băuturilor alcoolice reflectat în

centralizatoarele recepțiilor de mărfuri, organele de inspecție fiscală au stabilit o taxă asupra activităților dăunătoare sănătății.

Contestatoarea susține faptul că, din cauza unei erori de operare pe calculator, centralizatoarele recepțiilor de mărfuri puse la dispoziția organelor de control, nu reflectă realitatea, în sensul că, acestea cuprind și alte produse care nu fac obiectul Ordonanței Guvernului nr.22/1992, privind finanțarea ocrotirii sănătății, cu modificările și completările ulterioare, fapt ce a condus la stabilirea unui debit suplimentar mai mare decât cel datorat.

În acest sens, contestatoarea depune SITUAȚIA sumelor datorate bugetului conform Ordonanței Guvernului nr.22/1992, potrivit căreia taxa asupra activităților dăunătoare sănătății recalculată de societate și datorată ar fi în sumă de ... lei.

In drept, Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală, prevede:

ART. 182 “Soluționarea contestației”

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Norme metodologice:

182.1. “ În temeiul art.182 alin.(4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.”

Asupra documentului depus de contestatoare în susținerea cauzei, organul fiscal care a efectuat activitatea de control, s-a pronunțat asupra acesteia, respectiv a propus desființarea capitolului cu privire la taxa pe activitățile dăunătoare sănătății.

Față de cele prezentate, se reține că din documentele existente la dosarul cauzei rezultă elementele suplimentare necunoscute la data controlului, fapt pentru care, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

ART.185 “ Soluții asupra contestației”

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.185 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedura fiscală, se

DECIDE:

Desființarea punctului 2.4.1. din DECIZIA DE IMPUNERE privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală emisă în baza raportului de inspecție fiscală, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal de către o altă echipă de control, care va avea în vedere strict considerentele arătate, pentru aceeași perioadă și aceeași categorie de obligație fiscală, respectiv taxa de 2% asupra activităților dăunătoare sănătății.